

Denne forpligtelse må anses for opfyldt ved straffelovens § 8, nr. 5 og 6.

Efter straffelovens § 8, nr. 6, hører under dansk straffemyndighed handlinger, uden hensyn til hvor gerningsmanden hører hjemme, når udlevering af sigtede til retsforfølgning i et andet land afslås, og handlingen, for så vidt den er foretaget inden for folkeretligt anerkendt statsområde, er strafbar efter den dér gældende lovgivning, og den efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år. I det omfang, der er sager omfattet af artikel 9, stk. 4, som falder uden for straffelovens § 8, nr. 6, vil disse være omfattet af § 8, nr. 5, jf. ovenfor.

Straffelovrådet har i betænkningen tiltrådt Justitsministeriets opfattelse som gengivet ovenfor, idet Straffelovrådet bemærker, at en tilsvarende opfattelse senest er lagt til grund ved gennemførelsen af lignende bestemmelser i FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme (artikel 7), sml. Folketingstidende 2001-02, 2. samling, tillæg A, side 819-820, 829 og 832 ff.

2.5. Justitsministeriets overvejelser

Som anført ovenfor under pkt. 1.4. og 1.5. bygger denne del af lovforslaget om det strafferetlige værn mod terrorisme på Straffelovrådets betænkning nr. 1474/2006 om det strafferetlige værn mod terrorisme, og lovforslagets bemærkninger er udformet i overensstemmelse hermed.

2.5.1. Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme

Straffelovrådet har som anført ovenfor under pkt. 2.4.2. i betænkningen tiltrådt Justitsministeriets opfattelse, hvorefter der for så vidt angår Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme alene kan antages at være behov for lovændringer som følge af gennemførelsen af artikel 6 og 7 sammenholdt med artikel 9 om rekruttering og oplæring til terrorhandlinger.

Straffelovrådet foreslår på den baggrund, at der med henblik på at opfylde kriminaliseringspligten i artikel 6 og 7 sammenholdt med artikel 9 indsættes bestemmelser i straffelovens § 114 a-e.

Om Straffelovrådets overvejelser og forslag bemærkes herefter følgende:

Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme vedrører ikke egentlige terrorhandlinger, men indebærer en forpligtelse til at kriminalisere visse forberedende handlinger til terrorhandlinger, nemlig offentlig opfordring til terrorhandlinger, rekruttering til terrorhandlinger og oplæring i at begå terrorhandlin-

ger. Konventionen definerer i artikel 1 terrorhandlinger som de handlinger, som er omfattet af de 10 konventioner, der er opregnet i bilaget til konventionen. Danmark har ratificeret og gennemført samtlige disse konventioner og protokoller. Ingen af disse handlinger kræver et terrorforsæt i den betydning, der er anvendt i straffelovens § 114.

Med hensyn til kriminaliseringspligten vedrørende hvervning og oplæring er det som anført i betænkningen Straffelovrådets opfattelse, at det vil være rigtigst, at de terrorhandlinger, som det skal være strafbart at hverve og oplære til, ikke er begrænset til handlinger begået med terrorforsæt svarende til straffelovens § 114.

Justitsministeriet er enig heri, og ministeriet finder det i lighed med Straffelovrådet rigtigst – som supplement til den gældende bestemmelse i straffelovens § 114 – at indsætte en ny bestemmelse i § 114 a, der omfatter de handlinger, der efter Europarådskonventionen skal anses som terrorhandlinger. Herved afgrænses de handlinger, som det – ud over § 114 – skal være strafbart at finansiere og at hverve og oplære til.

I den forbindelse bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i § 114 a ikke indebærer en nykriminalisering. Formålet med den foreslåede bestemmelse er derimod at indføje en sidestrafteffekt med mulighed for strafforhøjelse, når overtrædelse af visse bestemmelser i straffeloven er begået under omstændigheder omfattet af de berørte artikler i de nævnte konventioner.

Justitsministeriet er enig med Straffelovrådet i, at bestemmelsen bør udformes således, at straffen kan overstige den højeste for lovovertrædelsen foreskrevne straf med indtil det halve, når handlingen er omfattet af vedkommende artikel i en af de opregnede konventioner. Hvis den højeste straf, der er foreskrevet for den pågældende handling, er mindre end 4 års fængsel, kan straffen dog stige til fængsel i 6 år.

Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at strafmaksimum for at begå handlinger, der efter Europarådskonventionen skal anses for terrorhandlinger, som udgangspunkt bør svare til strafmaksimum for terrorisme efter straffelovens § 114, og at de foreslåede skærpsel har sammenhæng med de internationale tiltag på terrorområdet, der er udtryk for, at der ses med større alvor på sådanne forbrydelser. Med de foreslåede forhøjelser vil der også kunne skabes bedre harmoni mellem strafferammerne for selve terrorhandlingerne og de strafferammer, der efter Justitsministeriets opfattelse bør gælde for bistandsforbrydelser i form af finansiering af, hvervning og oplæring mv. til terrorhandlinger, jf. nedenfor.